

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lutego 2012 r. — Rada Unii Europejskiej (C-191/09 P), Komisja Europejska (C-200/09 P) przeciwko Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dawniej Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dawniej Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(Sprawy połączone C-191/09 P i C-200/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołania — Cła antydumpingowe — Rozporządzenie (WE) nr 954/2006 — Przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 10 lit. i), art. 3 ust. 2, 3, 5—7, art. 18 ust. 3 i art. 19 ust. 3 — Obliczenie wartości normalnej i ustalenie szkody — Pojęcie jednego podmiotu gospodarczego — Prawo do obrony — Brak uzasadnienia)

(2012/C 98/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i B. Driessen, G. Berrisch, Rechtsanwalt), Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i C. Clyne, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dawniej Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dawniej Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Vander Schueren, avocat, N. Mizulin, solicitor)

Przedmiot

Odwołania od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie T-249/06 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) przeciwko Radzie Unii Europejskiej stwierdzającego nieważność art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 954/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. nakładającego ostateczne

cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000 (Dz.U. L 175, s. 4).

Sentencja

- 1) Odwołanie Rady Unii Europejskiej zostaje oddalone.
- 2) Odwołanie Komisji Europejskiej zostaje oddalone.
- 3) Odwołanie wzajemne Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) zostaje oddalone.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Flachglas Torgau GmbH przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-204/09) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konwencja z Aarhus — Dyrektywa 2003/4/WE — Dostęp do informacji w dziedzinie środowiska — Organy lub instytucje pełniące funkcje o charakterze ustawodawczym — Poufność obrad organów władzy publicznej — Warunek, by poufność ta była przewidziana prawnie)

(2012/C 98/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flachglas Torgau GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 2 ust. 2 zdanie drugie i art. 4 ust. 2 zdanie pierwsze lit. a) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26) — Uregulowanie krajowe zwalniające z obowiązku udostępnienia informacji najwyższe władze związki w zakresie, w jakim współdziałają w procesie legislacyjnym, i przewidujące ogólnie, że wniosek o udostępnienie informacji można odrzucić, jeżeli ich udostępnienie narusza poufność obrad — Ograniczenia uprawnienia państw członkowskich do wyłączenia z pojęcia „organ władzy publicznej” przewidzianego w dyrektywie 2003/4/WE organy pełniące funkcje o charakterze ustawodawczym — Warunki zastosowania odstępowania związanego z poufnością obrad

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG należy interpretować w ten sposób, że przyznana w tym przepisie państwom członkowskim możliwość, by nie traktować jako organów władzy publicznej „organów lub instytucji pełniących funkcje o charakterze [...] ustawodawczym”, może mieć zastosowanie do ministerstw w zakresie, w jakim uczestniczą one w procesie legislacyjnym, w szczególności poprzez przedkładanie projektów ustaw i opinii, i że możliwość ta nie jest uzależniona od spełnienia warunków określonych w art. 2 pkt 2 akapit drugi zdanie drugie tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 2 pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze dyrektywy 2003/4 należy interpretować w ten sposób, że z przyznanej w tym przepisie państwom członkowskim możliwości, by nie traktować jako organów władzy publicznej organów lub instytucji pełniących funkcje o charakterze ustawodawczym, nie można już skorzystać, jeżeli dany proces legislacyjny został zakończony.
- 3) Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2003/4 należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim warunek, by poufność obrad organów władzy publicznej była przewidziana prawnie, można uznać za spełniony, w przypadku gdy w prawie krajowym danego państwa członkowskiego istnieje przepis przewidujący w sposób ogólny, że poufność obrad organów władzy publicznej stanowi powód odmowy dostępu do informacji o środowisku, które znajdują się w posiadaniu tych organów, o ile prawo krajowe jasno określa pojęcie obrad, co powinien zweryfikować sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně — Republika Czeska) — Toshiba Corporation i in. przeciwko Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Sprawa C-17/10) (¹)

(Konkurencja — Kartel na terytorium państwa członkowskiego, który rozpoczął się przed przystąpieniem tego państwa do Unii Europejskiej — Kartel o zasięgu międzynarodowym wywierający skutki na terytorium Unii i Europejskiego Obszaru Ekonomicznego — Artykuły 81 WE i 53 porozumienia EOG — Postępowania w przedmiocie naruszenia dotyczące okresu przed datą przystąpienia i okresu po tej dacie oraz kary za to naruszenie — Grzywny — Rozgraniczenie pomiędzy kompetencjami Komisji a kompetencjami krajowych organów ochrony konkurencji — Nałożenie grzywien przez Komisję oraz krajowe organy ochrony konkurencji — Zasada ne bis in idem — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 3 ust. 1 i art. 11 ust. 6 — Konsekwencje przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii)

(2012/C 98/04)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Toshiba Corporation, T&D Holding, dawniej Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, dawniej Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, dawniej Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Strona pozwana: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský soud v Brně — Wykładnia art. 81 WE, art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2007, C 303, s. 1), rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1), a w szczególności jego art. 3 ust. 1 oraz art. 11 ust. 6, a także pkt 51 komunikatu Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji (Dz.U. 2004, C 101, s. 43) — Kartel na terytorium państwa członkowskiego, który rozpoczął się przed przystąpieniem tego państwa do Unii Europejskiej, a zakończył się już po tym przystąpieniu — Nałożenie grzywien przez Komisję i krajowy organ ochrony konkurencji — Przysługująca temu krajowemu organowi kompetencja do wymierzania kary za to samo zachowanie w odniesieniu do okresu poprzedzającego przystąpienie — Zasada non bis in idem